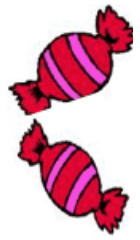

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מוצש"ק	הד"נ	זמני השבת
17:25	16:13	ירושלים
17:24	16:17	חיפה
17:26	16:28	תל אביב
17:27	16:28	באר שבע

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברון תובב"א

בס"ד <> שבת קדש פְּרַשְׁת וַיֵּרָא <> "ח חֲשׁוֹן הַתְּשַׁע"ג <> גְּלִיוֹן מִסְפָּר 54 <> שְׁנָה שְׁנִיָּה <>

קְרָא וְאַחֲשָׁבָה "גְּדוּלוֹה הַכֹּסֶת אֹרְחִים יוֹתֵר מֵהַקַּלֹּת כַּי שְׂכִינָה"

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

שלום תלמידי היקרים. השבוע רב בית הכנסת ספר שא"ל רבי חיים מברסק זצ"ל, הגיע ארץ, והוא סבור היה שאותו אורח תלמיד חכם, ולכן קבל את פניו בספר פנים יפות, ועשה לו מטעמים, ואף הציג לו מטה במו ידיו כפי הראוי לחכם כמותו. בבקר נעלם האיש, ועד מהרה התברר כי יחד עמו נעלמו מן הבית חפצי ערך רבים. התברר שאותו אורח היה נוכל שהעמיד פני תלמיד חכם. משראו כך בני הבית, התלוננו באזני הרב: "כיצד הכנסת הביתה אדם בלתי הגון שכמותו? היתכן לארח כל אדם מבלי לדעת תחלה מי הוא?" השיב רבי חיים לבני ביתו: "כשרצה הקב"ה לזכות את אברהם אבינו במצות הכנסת אורחים, שלח אליו מלאכים שנראו כערבים שמשתחוים לעפר רגליהם. ומדוע נשלחו המלאכים דוקא בצורת עובדי עבודה מזהמת? אלא רצה הקב"ה להראות בכך הלכה לדורות, שפאשר עומדת בפני יהודי מצות הכנסת אורחים, אל לו לחקר ולדרוש יותר מדי מי הוא הארח, אלא צריך להכניס כל אדם בלא חקירות ודרישות. לכן הלכתי בדרך של אברהם, ולא חקרתי לברר מי הוא אותו האיש ומה טיבו!!! צריכים אנו ללמד מאברהם אבינו אבי האמה היהודית, כיצד לקבל אורחים, כיצד להתייחס לאדם שמגיע לביתינו, לבית הספר או לשכונה. חייבים אנו להיות ממשיכי הדרך של אבותינו הקדושים, כי רק כך, תמשיך שרשרת הדורות להיות מחוברת וקשורה היטב זה בזה. לא די לנו רק לחייך ולומר שלום, אלא בעצמנו לטרח אחר האורחים, לכבדם ולהעניק להם את מלוא תשומת הלב, על מנת שירגישו הכי טוב בעולם, בהיותם אצלנו. יש בזה מצוה וגם קדוש שם שמים. שהרי הקב"ה אומר בתורה על אברהם אבינו "כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט למען הביא ה' על אברהם את אשר דבר עלי". הנה הפסוק מלמדנו שאברהם וזרעו סגולתם באה פאשר הם ממשיכי דרך ה'. הבה נקבל אורחים כאברהם אבינו, בשמחה באהבה, ובקדשה.

להתראות בשבוע הבא בעלון פרשת חיי שרה, יונתן.

דואר אלקטרוני - info@ohrshalom.net

כתובתנו באינטרנט - <http://www.ohrshalom.net>

"נר ה' נשמת אדם" – העלון יוצא לעילוי נשמת התינוק יונתן פלמר הי"ד

החידה גפרשה

1. הזמנו לחם ומים, אך קבלנו עוגות, בשר, חמאה וחלב. מי אנחנו ובאיזו מסעדה אכלנו?
2. אמנם עוד לא פסח, אך אצלנו כבר אוכלים מצות. מי אנחנו?
3. בתחלה גרתי באהל עם עוד משפחה, אחר כך בבית מפאר, ולבסוף במערה. מי אני?
4. באיזה ענף מזכרת פעמים הקשת בגפרשה אף שאין גשמים?

גשילי הגרשה

באהלו של אברהם מופיעים שלשה אנשים, המבשרים לו שיגדלו לו בן. שרה שומעת וצוחקת, מפני שהיא לא מאמינה שביגילה המבוגר תוכל ללדת. בהמשך מספר על השמדת הערים סדום ועמרה בגלל חטאי האנשים הנגרים שם. לוט ומשפחתו מספיקים להמלט מהעיר, אך אשת לוט, שלא צייתה להוראות המלאכים והסתכלה לאחור, נהפכת לגיבית מלח. כפי שהובטח לאברהם, נולד לו ולשרה בנם יצחק למרות גילה המפלג של שרה. אברהם מגרש את הגר וישמעאל, לפי בקשתה של שרה. בגרשה מספר על עקידת יצחק. ה' מצוה על אברהם לעקוד את בנו בהר המוריה. אבל לפני שאברהם שולח ידו אל הנער, עוצר אותו מלאך ה'. אברהם רואה את האיל המסתתר בסבך. על פי מצוות ה' נעקד האיל במקום יצחק.

הדרש והמדרש

כשנולד יצחק, ברח ה' את אברהם: "כה יהיה זרעך". למה הדבר דומה: למי שהלך במדבר והיה עיף וצמא. צפה אילן מרחוק, וכשהגיע אל האילן מצאו עומד על מעין ופרותיו מתוקים, ענפיו נאים וצלו נאה. ישב בצלו, אכל מפרותיו ושתה מן המעין. כיון שעמד לילך, אמר לאילן: אילו, אילו במה אברכך? הרי צלך נאה, ענפין נאים, ופרותיך מתוקים! אם כן במה אברכך? שיהיו כל הנטיעות העומדות ממך כמותך. כך אמר ה' לאברהם: אברהם, אברהם מה יש לי לאמר לך? שתהיה צדיק ושלם? הרי צדיק ושלם אתה, וצדיקה שרה אשתך. במה אברכך? אברכך שכל הבנים העתידיים לצאת ממך, יהיו כמותך. (תלמוד בבלי מסכת תענית, דף ה' עמוד ב')

הפתגם השבואי

"מי יתן ויכלתי לאהב את הצדיק הגדול שב'ישראל, כשם שהשם יתברך אוהב את הרשע הגדול שב'ישראל" (רבי שלמה מקרלין)

ספור וליהן השבת

הקונים מלאו את החנות הקטנה "החפץ חיים", ואשתו. כלם הפירו בגישורו של הרב, ומי לא ירצה לפרנס רב גדול שפנה? המוצרים שבחנות היו נמכרים על פי שקילה במאזניים. כל בקר היה רבי ישוראל עורך בדיקה מדקדקת, כדי לנודא שהמשקולות במשקל הנכון. אם משקלת גשקה מעט ומשקלה פחת, היה מציב משקלת חדשה במקומה, שלא יגיע חלילה לחשש גזל. יום אחד נכנס הרב לחנות והבחין כי בכף המאזניים ישנה כמות קטנה של מלח. מיד הבין כי מישהו קנה מלח במשקל, וכאשר שפכו את המלח לשקית נשאר קצת מלח בכף. נחרד הרב: "מה עשינו? הלא הקונה שלם על קילוגרם שלם, וקבל פחות מכן! גזלנו את האיש בלי ידיעתו!" מיד החפץ חיים את הכמות שגשאה בכף, והחליט כי אף שמדבר בכמות קטנה, השנה רק כמה פרוטות, חייבים להשיבה אל הבעלים. החלו הרב ואשתו לחקור ולדרוש מי זה אשר קנה מלח בחנות הבקר, ולאחר מאמץ רב והתעצבות עם הקונים שהיו שם, הצליחה האשה להזכר באשה גויה אחת מכפר המרחק מראדין כארבעים קילומטרים, שקנתה מלח לפני שעה קלה. לא השתהה הרב ושלם לשני שליחים, שהחלו לחפש את האשה. השנים שאלו את כלם, אך אף אחד לא ידע לעזור להם. למחרת שכר החפץ חיים עגלה מיחדת, העמיס שק של מלח ויצא אל הכפר קו'ניצא. לאחר נסיעה ארבה הגיע אל הכפר והחל לשאל מי האשה שקנתה מלח בחנותו אתמול. כאשר לא הצליח לקבל תשובה ברורה, מיד הרב כמות מלח כפי הכמות שנמצאה בכף המאזניים, וחלק בחנם כמות כזו לכל משפחה ממשפחות הכפר. בסוף היום חזר הרב לראדין עם שק ריק, אך ידע בודאות שעתה קבלה גם האשה 'הנגזלת' את המגיע לה...